

pot@lesk

KLICPEROVA DIVADLA HRADEC KRÁLOVÉ

INTERNETOVÝ MĚSÍČNÍK | ČÍSLO 3 | LISTOPAD 2014

**ABSOLVENT JIŽ BRZY
VE STUDIU BESEDA!**

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

Bartley McCormick si ve třetím díle svého pořadu PROTŘENO losoval hosta z hradeckých hereček. Na pomoc si tentokrát vzal s sebou svého psa Miloše. Jak dopadla jeho návštěva?

KLICPERŮV KOMIKS

Nedílnou součástí letošního ročníku našich POT@LESKŮ se stal komiks ilustrátorky Bány Buchalové. Tentokrát se v něm spojí jak Protřeno, tak i blížící se premiéra Absolventa.

NOC DIVADEL

Již podruhé se Klicperovo divadlo zapojí 15. listopadu do Noci divadel. Slibujeme, že ta letošní noc bude opravdu dlouhá. A co vás všechno čeká?

O ČEM SI PŘEČTETE?

05

ABSOLVENT

Největší část listopadového POT@LESKu je věnovaná naší nejbližší premiéře - Absolventovi.

14

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

V dalším díle našeho kulinářského magazínu vám své kuchařské umění představí Lenka Loubalová.

03

S FILMEM MĚ BAVÍ SVĚT!!!

Úvodník Jany Sloukové nejen o tom, proč ji na divadle i v životě začíná pronásledovat film.

04

PATRIK BORECKÝ

V rozhovoru vám přiblížíme muže, který vám předkládá na svých fotografiích tváře našich herců.

06

TEREZA KARPANUS

Jak se mladé režisérce zkouší v Hradci Králové a jak se změnil její vztah k filmu Absolvent?

07

PROTŘENO S M. D. RETTIGOVOU

K netradičnímu spojení našeho pořadu Protřeno a připravovaného Absolventa dojde v tradičním komiksu.

08

MATĚJ ANDĚL & MARTINA NOVÁKOVÁ

Vyzpovídali jsme pro vás představitele ústřední dvojice Absolventa - Benjamina a paní Robinsonové.

10

JAKÁ BUDE NOC DIVADEL?

Již podruhé se Klicperovo divadlo připojí k celorepublikové akci Noc divadel. Podívejte se na program, který jsme si pro vás na sobotu 15. listopadu připravili.

**NOC
DIVADEL
2014**

13

NA KAFI S LENKOU

Tradiční fejeton Lenky Loubalové bude tentokrát plný cestovatelských zážitků.

15

KLICPEROVO VÁNOČNÍ PŘEDPLATNÉ

Hledáte inspiraci na vánoční dárky? Náš Václav Kliment Klicpera má pro vás několik tipů!

S FILMEM MĚ BAVÍ SVĚT!!!

Poslední dobou mě začíná podezřele pronásledovat film. Tedy ne že bych snad byla stíhána režiséry, kteří mi slibují učinit mě hvězdou stříbrného plátna, nebo že by mi snad šuplíček přetěkal vlastnoručně sepsanými scénáři různých žánrů a kvalit. Film mě spíše začíná nebezpečně dohánět na divadle, a to v poslední době hned několikrát. To si třeba takhle v Besedě odpremiérujete komedii BEZ BAB! aneb Kutloch, a vzápětí zjistíte, že takřka v totožném termínu měla v německých kinech premiéru filmová verze této hry. Filmový „Männerhort“ vás samozřejmě zaujme, začnete kradmým pokukováním po traileru na youtube, za chvíli jste na stránkách filmu, vaše divadelní dítě jde stranou a vás začne prokláté zajímat, co že to je za extrémního fešáka, co jim tam na plátně hraje programátora Erolla.

Dobře, německou kinematografii nechme stranou a věnujme se aktuálnímu zkoušení a chystaným posledním premiérám kalendářního roku 2014. ABSOLVENT. Co dodat? Kulturní snímek americké kinematografie, úžasný Dustin Hoffman, úžasná kamera, jedno z nejlepších využití kříže v dějinách filmu, parádní střih – jak skočí na lehátko a dopadne na hotelovou postel s paní Robinson, což?, skvělý soundtrack (díky, pánové Simone s Garfunkelem) a hlavně ta nálada. Ta nálada! Čím více se člověk rozněžňuje nad filmem, tím více ho však vlastní nálada opouští. Zvládneme to? Oprostíme se od filmového plátna a půjdeme si po „svém“ Absolventovi? Už teď, v poslední třetině zkoušení, vám mohu říct s klidným srdcem – ANO. Režisérka Tereza Karpianus miluje a uctívá Dustina Hoffmana i filmovou klasiku, ale zároveň miluje divadlo, herce z toho Klicperova a vůbec divadelní zkoušení u nás. O tom všem se dozvíte v našem videorozhovoru. A náš divadelní Absolvent spatří světlo světa 29. listopadu! Nechte se překvapit!

Paralelně zkoušené komedii FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ se budeme pořádně věnovat v příštím čísle. Ale dosti zásadní vztah k filmu má tato současná komedie alžírsko-

francouzského dramatika Mohameda Rouabhiho také. Drsnějším jazykem, humorem, vršením hlášek a zločineckým prostředím totiž nápadně připomíná filmy Quentina Tarantina. Partička našich hrdinů má sice do pořádných mafiánů daleko, ale film Gauneři (The Reservoir Dogs) si tito kamarádíci z pařížského předměstí pouštějí jistě velmi rádi.

Myšlenek a zážitků filmových je mnoho, prostoru úvodníkového však málo. Takže o filmových festivalech, režisérech, hercích, oblíbených snímcích, kinech a zážitcích někdy příště!

Nyní filmové inspiraci zdar!!!

Vaše

Jana Slouková
JANA SLOUKOVÁ

PATRIK BORECKÝ: NÁSLEDUJU NÁLADU INSCENACE

Připravila: Jana Slouková

Patrik Borecký je úžasný fotograf, jehož práci poslední dobou pravidelně vídáte na našich plakátech, programech a webu. Během focení inscenace Patrik neváhá běhat po jevišti a proplétat se mezi herci, po několik dní sledovat inscenaci, lovit ty nejlepší záběry a poté si s fotkami pohrát ve photoshopu. Výsledkem jsou krásné plakáty, propagační fotky a fotky z inscenace, ať už třeba naposledy k Romeovi a Julii, Kytici, Velké mořské víle, Žebrácké opeře, Richardu III., nebo nyní k Absolventovi a Flignám, koksu a kutilům. S Patrikem se znám dlouho, ale nikdy jsme s ním ještě nedělala rozhovor. Pojďte se s námi tedy podívat do tváře muže, který vám tak krásně předkládá tváře našich herců!!!

Pamatuješ si na svůj první foťák?

Já myslím, že první byl Zenit. Fotil jsem na čenobíle filmy a fotky jsem si vyvolával sám. Asi jsem z nich měl radost, ale zpětně to byly úplný blbosti.

Jak ses dostal k focení našich inscenací?

Divadlo fotím dlouho. A nějak se stalo, že mi najednou zavolal David Drábek a říkal, že viděl moje fotky a dostal na mě doporučení. Zeptal se mě, jestli bych mu nenafoťil Figarovu svatbu. Davidovu práci jsem znal a líbila se mi, tak jsem řekl ano a udělal jsem dobře.

Do jaké míry spoléháš na foťák a do jaké míry pak na počítač?

Bylo by hezké říct, že spoléhám na foťák. Ale počítač dneska supluje to, co dělali fotografové dřív, když zvětšovali fotky pod zvětšovákem. Měli také nějakou škálu možností, mohli přidat kontrast, udělat fotku světlejší či tmavší, než je v reálu. Tyhle možnosti já mám v počítači podobné, akorát je to rychlejší a těch možností je o něco víc. Ale pokud z foťáku nevypadne dobrý záběr, tak už tomu počítač nikdy nepomůže. Mám hodně rád barevné korekce. Z foťáku lezou fotky barevně ošklivé a počítač mi pomáhá dostat tam tu správnou barvu. Je to hodně o pocitu, tak jako mám z některých filmů určitý barevný pocit, že to byl třeba žlutý film, tak stejné to je i u divadelních her. Vždycky se snažím následovat náladu každé inscenace.

Celý rozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube na stránce:

<http://youtu.be/s2WT7JoyGH4>

PATRIK BORECKÝ se narodil v roce 1982 v Praze, kde žije dodnes. Vystudoval střední školu reklamní fotografie Michael, od roku 2005 studoval magisterský obor v ateliéru fotografie na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. V roce 2011 absolvoval stáž v ateliéru filmové a televizní grafiky na VŠUP. V současné době se věnuje především fotografické dokumentaci divadelních představení.

Svou tvorbu charakterizuje jako proměnlivou, bez aspektů stylu nebo rukopisu. Výstižnější je snad označit jeho tvorbu za pestrá, s přesahy mimo hranice fotografie. Během studia natočil mj. autorský animovaný film s názvem Instalace (2008).

Klicperovo divadlo Hradec Králové uvádí

ABSOLVENT

Hrají: Matěj Anděl, Martina Nováková, Natálie Holíková, Zora Valchařová-Poulová, František Staněk, Jan Vápeník a Miroslav Zavičár. Režie: Tereza Karpianus.
Podle románu Charlese Webba a filmového scénáře Caldera Willingham a Bucka Henryho napsal Terry Johnson. Premiéra 29. listopadu 2014 ve Studiu Beseda.

TEREZA KARPIANUS:

NÁŠ ABSOLVENT BUDE PLNÝ CITŮ

Mladou režisérku Terezu Karpianus znám už od dob svých studií na DAMU. Tam byla, ještě coby Tereza Ludvíková, o pár ročníků níž, takže jsem ve stádu dalších mazáků často sledovala její klauzury. Doby školní jsou dávno minulé, osud mě odvál od Prahy východním, hradeckým směrem a my zůstaly pouze v pasivním kontaktu na sociální síti. Samozřejmě jsem díky tomu věděla, jak Tereza pracuje a tvoří, a že se nám vedle toho také vdala a povila dítě. A pak se stalo, že osud zamíchal kartami naší letošní sezony, a museli jsme z provozních důvodů přeložit plánovanou listopadovou premiéru Českého lesa na květen. Sice jsme si mohli říct, že si alespoň všichni tak trochu odpočineme, ale pohled na (ne)vytíženost našich herců mi nedal spát a odhodlal mě k téměř harakiri kroku. Dokážu během čtrnácti dnů najít titul, pasující přímo na konkrétní her-

ce, dokážu najít režiséra, který za tři týdny začne zkoušet a dokážeme spolu takhle narychlo připravit nový projekt? Odpověď zní ANO. Režisérce Tereze Karpianus patří můj velký dík za to, že se nás takto spěšně a věřím že i úspěšně ujala! Seznamte se s ní v následujícím rozhovoru!

Jak se ti zkouší v Hradci Králové?

Je to jedno z nejpříjemnějších zkoušení, co jsem zažila. Je to dané tím, že dělám věc, která mě baví. Herci, se kterými zkouším, jsou velmi tvární a pracovití.

Jaké bylo tvé první setkání s touto látkou?

Bylo to v kině asi před dvanácti lety. Šla jsem na to jako na klasiku. Byla jsem úplně unešená a ještě léta jsem vzpomínala, jak se mi to líbilo.

Změnil se tvůj vztah k filmu, když sis ho vyzkoušela na divadle?

Úplně jsem na něj zapomněla. Už si na něj při zkoušení vzpomenu málokdy, je to pro mě úplně jiné dílo.

Proč by měli diváci na Absolventa přijít?

Myslím, že herci budou dobře hrát. A bude to plné citů, které každý zná. Byla bych hrozně ráda, aby se to dotklo důležitých věcí, rodinných vztahů, které se všichni snažíme mít hezké a dobré.

Celý rozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube na stránce:

<http://youtu.be/wcjrFG-YC1s>

TEREZA KARPIANUS se narodila v roce 1981 v Praze. Vystudovala etnomuzikologii na Fakultě humanitních studií, vyučila se herectví na VOŠ herecké a na DAMU vystudovala režii a dramaturgii. Jako režisérka vytvořila mnoho inscenací např. Ve Východočeském divadle Pardubice „Utíkej, Váňo, utíkej!“ nebo „Perný perštejnský den“, v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích „Čarodějka Jennifer“, „Zvířátka a petrovští“, v divadle D 21 „Nora aneb Domeček pro panenky“ a „Rozárcina postýlka“. Jako dramaturg je podepsána například pod inscenací „Kurtizána“ v divadle Ungelt. Jejím manželem je spisovatel, scenárista a dramatik Ladislav Karpianus.

Jak již jistě všichni víte, listopadová premiéra ve Studiu Beseda bude patřit divadelní podobě filmového hitu ABSOLVENT. S tím hitem čistě filmovým to však není tak úplně pravda, na počátku totiž stála kniha. Román mladého spisovatele Charlese Webba Absolvent vyšel v roce 1963 a ihned po svém vydání v USA se stal bestsellerem. Hrdina s autobiografickými rysy, mladík Benjamin, který se po absolutoriu vysoké školy vrací do rodného domu, aby zde čelil ambicím svých rodičů, prázdnotě snobských večírků i svodům starší rodinné známé, paní Robinsonové, a posléze propadl kouzlu její dcery Elaine, se stal jakýmsi obrazem celé jedné generace šedesátých let. Filmové zpracování úspěšné knihy na sebe proto nenechalo dlouho čekat. Režisér Mike Nichols ji převedl na plátno v roce 1967 a ve své první filmové roli zde naplno zazářil Dustin Hoffman. Na obrovském úspěchu tohoto snímku se jistě podepsala také kouzelná hudba Simona a Garfunkela, kteří pro film složili písně, které jsou dodnes populárními hity. O několik desetiletí později potom tuto látku upravil pro divadlo scénárista Terry Johnson. A jeho verzi představíme také my v Klicperově divadle! Užijte si slavný příběh lásky, žárlivosti, vzpoury i hledání vlastního místa ve světě! Užijte si Absolventa jako romantickou komedii o nás, kteří přesně víme, co nechceme, ale zatím stále nevíme, co chceme! A abychom vás navnadili ještě víc, přikládáme vám speciální dvojrozhovor s hlavními představiteli, Matějem Anďelem (Benjamin) a Martinou Novákovou (Paní Robinsonová). Co nám prozradili o sobě i o práci na Absolventovi?

MATĚJ ANDĚL V ROLI BENJAMINA

Kdy jsi film Absolvent viděl poprvé a jak se ti líbil?

Poprvé jsem ho viděl asi týden po tom, co jsem se dozvěděl, že ho v Hradci budeme dělat. Když jsem se na něj díval, tak jsem zjistil, že jsem ho pravděpodobně viděl už někdy dřív. Ale líbil se mi moc!

Co tě napadlo při pohledu na obsazení?

Paráda! Z obsazení jsem měl radost, sešli jsme se v dobré bandě.

V čem se tě osobně „náš“ Absolvent nejvíc dotýká? O čem je právě pro tebe?

To je záludná otázka, vzhledem k tomu, co tam všechno Benjamin hledá. Je to asi ta potřeba revolty vůči všemu. Ale to se týká většiny z nás, každý měl v dospívání tuhle potřebu, někdo víc, někdo míň. Akorát u mě to bylo hodně bouřlivé.

Kdo je Benjamin Braddock?

Je to zmatený kluk, který podle mě neví, co chce, i když je přesvědčen o opaku. Má vlastnost pro všechno se vždycky extrémně zapálit, dokud mu nedojde, že to není to, co chtěl.

Proč by naši čtenáři rozhodně měli na Absoluta přijít?

Ti, kteří viděli film, by měli být zvědaví, jak to uděláme, protože to hrajeme trochu jinak. Máme krásné obsazení, je tam pár lechtivých scén a spousta lidí by se tam mohla najít. Někdo se ztotožní s Benjaminem, někdo naopak s paní Robinsonovou.

Divačky zajímá, jestli máš přítelkyni a jaké typy slečen vyhledáváš?

Není to úplně strategické to prozrazovat, ale ano, mám přítelkyni. :) Když s někým začnu chodit, potřebuju, aby mě něčím dostal, aby tam přeskočila jiskra. Potřebuju mít vedle sebe osobnost.

Jsi hlavní tváří plakátu. Je to tvoje tělo, nebo jsi měl dabléra?

Měl jsem asi tři dabléry, všechno to je pak spojené ve photoshopu. Dá se říct, že moje je vlastně jen ta discokoule.

MARTINA NOVÁKOVÁ JAKO PANÍ ROBINSONOVÁ

Kdy jsi film Absolvent viděla poprvé a jak se ti líbil?

Poprvé jsem film viděla, když mi bylo asi okolo dvaceti. V té době jsem byla samozřejmě naprosto na straně Benjamina. A nevinné, sladké oběti – Elaine. Dnes už jako rodič víc soucítím i s rodiči. A taky mám větší pochopení pro mrchu paní Robinsonovou. Aby ne, budu ji hrát.

Co tě napadlo při pohledu na obsazení?

Rozvázaly se mi tkaničky u bot a zmocnila se mě panika. Vždyť já bych mohla hrát spíš Robinsona, než paní Robinsonovou, napadlo mě. Ale pak přišla radost.

Jaká je spolupráce s režisérkou Terezou Karpianus?

Výklad mladé režisérky, která je logicky na straně Benjamina, je pro mne velkou výzvou. A vlastně je to správné – na jeho straně musí být i divák! Zkoušení je zábavné, příjemné a nestresující, což mně strašně vyhovuje. Tímto Terezce moc děkuji.

V čem se tě osobně „náš“ Absolvent nejvíc dotýká? O čem je právě pro tebe?

Vzhledem k tomu, že mám dvě dcery, které se věkově nevzdalují Elaine, dotýká se mě osobně náš Absolvent nejvíc v této rovině. Vztah matka – dcera už totiž není v této věkové konstelaci pouze mateřský, ale mění se i v soupeření žena vs. žena. A taky je pro mě o nedorozuměních, ovlivněných pocity a emocemi. A o nepřenositelné zkušenosti.

Kdo je paní Robinsonová?

Paní Robinsonová je pro mě inteligentní žena s ironickým pohledem na svět kolem ní, znučená, nešťastná ze stereotypu života, nesplněných snů a nenaplněného vztahu. Její rebelie se rozpouští v alkoholu, hořkosti a provokacích. Říká, co si myslí, a to bez ohledu na cokoli a kohokoliv. Nějak bych ji chtěla obhájit, snad alespoň trochu. :-)

Proč by naši čtenáři rozhodně měli na Absolventa přijít?

Protože je to kultovní, zábavný a brilantně napsaný příběh. A snad bude vtipný i dojemný. Děláme pro to maximum. I hubneme!

Absolvent je pro mnoho lidí filmovou kultovkou. Jaké jsou ale tvoje nejoblíbenější filmy?

Mám jich hodně: Zvěšena, Americká krása, Hana a její sestry, Prolomit vlny, Modrý samet a spousty dalších. Nutně nemusím akční a sci-fi.

Máš nějaký recept na to, jak vypadat stále tak dobře a svěže?

Děkuji za kompliment! Žádný zázračný recept nemám. Jsem cholerik, věčně ve stresu kvůli nesmyslům, občas si jdu zacvičit, mám ráda bílé víno a nezávazné rozhovory o zbytečnostech. A abych nezapomněla: mám dvě dcery, ty mě umí spolehlivě napomenout ve chvílích, kdy zlenivím a mám chuť se zanedbávat.

NOC
DIVADEL**NOC DIVADEL 15. LISTOPADU
BUDE DLOUHÁ**

Po loňském velkém úspěchu se i letos otevře Klicperovo divadlo svým návštěvníkům v rámci Noci divadel 15. listopadu. Čeká vás prohlídka interiéru divadla, komentovaná našimi herci, výstava kostýmů a rekvizit, beseda se zajímavými hosty, koncert kapely Mastix, autogramiáda s herci a možnost vyfotit se s nimi na tzv. selfie pointu a pro výherce soutěže na našem webu bude navíc připravena půlnoční prohlídka divadla s Václavem Klimentem Klicperou! Zažijte s námi divadlo jinak!

Během celé Noci divadel si můžete zakoupit vstupenky na představení nebo něco pod stromeček pro své blízké z naší speciální dárkové řady. Při autogramiádě Vám na dárky herci rádi připsají věnování!

PROGRAM

NOCI DIVADEL 2014

15:00 – 24:00 hodin

Volné prohlídky výstavy kostýmů a rekvizit ve foyer divadla.

Volná prohlídka Havlova dvorečku s připomínkou atmosféry Sametové revoluce.

15:00 – 20:00 hodin

Komentované prohlídky interiérů a zákulisí spolu s herci Klicperova divadla.

16:00 – 20:00 hodin

Otevřená půjčovna kostýmů.

17:00 – 20:00 hodin

Specializované prohlídky krejčovny, vlásenkárny, garderobiérny, malířské a truhlářské dílny (pouze po předchozí registraci v předprodeji divadla).

Besedy v Podkroví o inscenacích, dramaturgických plánech a snech Klicperova divadla:

17.00 Jan Sklenář s hosty. **19.00** Jana Slouková s hosty.

21:00 hodin

Koncert kapely Mastix herců Klicperova divadla a jejich přátel.

22:30 hodin

Autogramiáda hereckého souboru Klicperova divadla včetně selfie-pointu, kde bude možnost vyfotit se s oblíbenými hvězdami.

24:00 hodin

Zakončení Noci divadel půlnoční prohlídkou divadla s Václavem Klimentem Klicperou pro výherce soutěže, která probíhala na www.klicperovodivadlo.cz.

VSTUP NA VŠECHNY AKCE NOCI DIVADEL V KLICPEROVĚ DIVADLE JE ZDARMA. TĚŠÍME SE NA VÁS!

25 LET SVOBODY!

Přijďte s námi tradičně uctít **výročí 17. listopadu!** V 18 hodin se před Klicperovým divadlem se uskuteční vystoupení kapely **Mastix**, společně zavzpomínáme na události roku 1989 a večer od 19. hodiny nás čeká na hlavní scéně koncert **Roberta Křesťana a skupiny Druhá tráva**, kteří se před týdnem vrátili z velkého turné po USA.

Kromě toho můžete navštívit i slavnostně vyzdobený a pro tuto příležitost veřejnosti otevřený **Havlův dvoreček** v Klicperově divadle. Važme si svobody a pojďme společně ukázat, že nám na ní stále záleží!

NA KAFI... S LENKOU

MILÍ, POZORNÍ ČTENÁŘI!

Jak víte, s přicházející zimou jsem se už před měsícem stala medvědem. Bohužel mám v sobě stále jakýs takýs morál, a tím pádem prostě musím spánek občas přerušit. Například kvůli přezutí auta. To je úkon, který upřímně nesnáším. První roky jsem kola nosila v rukou, špinavé kovové středy se mi zařezávaly do prstů, kolena podklesávala, a když byly ty čtyři špinavé mrchy na zadním sedadle, případně zpátky v kolárně, kde je skladuji, byla jsem jako čuně, oblečení vhodné leda do pračky a já celá na rehabilitaci. Teď už jsem zkušenější, mám pracovní rukavice a pneumatiky koulím po zemi, jak mi to názorně předvedl kolega Ondra Malý, který šel jednou náhodou okolo, právě v tom okamžiku, kdy jsem se pachtila kolem autíčka. Děkuji mu za to velice, jenom jsem pak zlomená v kříži, ale s tím už umím žít dlouhá léta. Mimochodem, mám pocit, že stále jenom přezouvám auto, ale za to může ten ukrutně letící čas.

Druhý důvod k opuštění medvědího pelechu byl mnohem příjemnější. V době, kdy bylo ještě krásně, domluvila jsem si se dvěma přítelkyněmi z lázní, že se sejdem u jedné z nich v Ostravě - Koblově. Ta, která jela z Prahy si koupila pomocí internetu jízdenku na vlak zvaný Regio Jet, a já měla přistoupit v Pardubicích do jejího kupé. Instrukce mi poslala, ale já jsem si nebyla jistá, že to nepopletu, a tak mi koupila jízdenku kolegyně Helenka Plechajda v Pardubicích. Kupodivu celkem bez problémů jsem nastoupila do správného vlaku, ovšem v Rosicích mě z něj vyhnali kvůli výluce a já musela se svou nepříliš těžkou taškou přestoupit na autobus. Nechápu, proč všichni cestující v takové chvíli nasadí vražedné tempo a přes nádražíčko běží, jako by šlo o život. Taška hrozně ztěžkla, přesto jsem do autobusu přišla včas, i když samozřejmě jako poslední. Dívali se na mne divně, jako že zdržuju, a já byla ráda, že jsem nevy pustila duši.

V Pardubicích jsem měla čas, tak jsem si koupila knížku, po které již chvíli pasu, čímž taška ještě přibrala na váze. Přečetla jsem si, že mám jít na třetí nástupiště, kolej pět, a ještě tam bylo velké J. Říkala jsem si, že to asi bude znamenat jih, ale nedokázala jsem v cizím prostředí najít světové strany. Tak jsem se přidala do houfu lidí, kteří mluvili o Ostravě. Vlak opravdu přijel, ale můj vagón č. 1 byl ve velké dálce, a tak nastal opět úprk cestujících. Tam jsem spatřila obrovskou ceduli Jižní nástupiště! Opět poslední jsem dofuněla dovnitř a prožila lehký šok. Pochopte, že naposledy jsem jela sama vlakem před téměř čtyřiceti lety! Kolem mne byla sedadla, na nich napomádovaní krasavci a ženy v kostýmcích, všichni se sklenkou pěkného vína v ruce, všichni s očima na monitoru notebooku, a jejich prsty šmejdily po klávesnicích velkou rychlostí, aby jim snad neunikl největší byznys jejich života. Prostě salón. Nikdo si mne nevšímal do chvíle, kdy se mi urvalo ucho mé cestovní kabely, která s úžasným rachotem dopadla na zem. V tu chvíli si mne všimli všichni. Bylo mi jasné, že jsem někde, kam nepatřím, a že toto jistě není třída „standard“. Prošla jsem vagónem, kde pro

změnu byl luxusní bar s lahodnými drinky, a ocitla se v té správné kategorii. I tam to vypadalo jinak, než jsem si pamatovala z dávných dob. Hledala jsem hlavu své černovlasé přítelkyně, a když jsem ji neviděla, pochopila jsem, že se někde stala chyba. Paní průvodčí, kterou jsem oslovila, mi to potvrdila se slovy, že mám lístek ke konkurenci, která jede deset minut po nás. Toto je Pendolino, mladá paní! Tak jsem si musela koupit lístek do Olomouce, kde byla první zastávka, dostala jsem starobní slevu, na kterou jsem neměla nárok, a která v podstatě stála tolik, kolik mi Helenka ušetřila, když mi zařídila slevu pro seniory na správný vlak. Díky mobilu, který jsem kupodivu nezapomněla, informovala jsem svou přítelkyni o složité situaci, ve které jsem se ocitla, a že se tedy sejdem až v Olomouci, jestli ovšem zase něco nezmrším.

V Olomouci rekonstruuji nádraží. A tak jsem čekala v podchodu na ten správný spoj, který zatím nabral zpoždění dvacet minut. Na elektronické tabuli bylo všechno, já se už naučila i to, že každý vlak má svoje číslo, některé dokonce i jméno, třeba Mahler, nebo Dvořák, jenom číslo nástupiště ne a ne se zjevit. Stálo nás tam poměrně dost, kteří jsme jako pitomé surikaty zírali jedním směrem, dokonce tam byla i paní ve žluté vestě s vysílačkou, která nás uklidňovala, a jak řekla, tak se stalo. Nakonec číslo naskočilo,

a lidé opět propadli zběsilému běhu. Kampak jsme to asi běželi? Co myslíte? Právě tam, kde jsem před půlhodinou vystupovala. Třicet schodů na nástupiště číslo tři ze mne udělalo naprostou trosku. Tak jsem se setkala s přítelkyní, která měla velkou radost, ale byla trochu zelená, protože se před chvílí dozvěděla, že bude nejspíš babičkou dvojčat. Cesta ubíhala rychle a jelikož jsme v jejím konci radily jedné slečně, jak má cestovat vlakem, což v mém případě bylo dost nepatřičné, málem jsme nevystoupily na naši stanici Stodolní. Když jsme to pochopily, průvodčí nám šperhákem, který mají pro tento případ po ruce, otevřel dveře a směrem k lokomotivě naznačil něco jako „moment, dvě dámy“ a přitom si zatuklal na čelo. Ještě jsem se nepustila madla a moje noha se nedotkla nástupiště, když se vlak pěkně svižně rozjel. Přezila jsem.

Návštěva se vydařila. Hostitelka je profesí cukrářka a skvělá kučařka, dobrota střídala dobrotu a já jsem vděčná, že nás vytáhla na procházku na Landek, pěkně podél Odry, k hornickému muzeu, do harendy u Barborky na malé pivo, a zase zpět. Byla to krása. Cesta zpět byla zajímavá pouze tím, že jsme nastoupily sice do správného žlutého vlaku, ale do vagónu na druhém konci.

Všude na mne byli hodní a všichni si mne budou dlouho pamatovat. A teď mi řekněte, kdo tohle dokáže! Během jediné cesty poznat Pantograf, Pendolino, Regio Jet a ještě popojet autobusem! A ze své nory už vylezu jenom kvůli divadlu!

Vaše Lenka

VOJTA DVOŘÁK AKA BARTLEY MCCORMICK SE VRACÍ Z INISHMAANU A KONTROLUJE DOMOVY A PÁNVE HRADECKÝCH HERCŮ.

LENKA LOUBALOVÁ: ZAPEČENÝ LILEK

NEPLÁNOVANÝM HOSTEM TŘETÍHO DÍLU KULINÁŘSKÉ SHOW PROTŘENO SE STALA LENKA LOUBALOVÁ!

Bartley McCormick si tentokrát v úvodu pořadu svého hosta vylosoval. Pro Lenku Loubalovou tak byla jeho návštěva takovým malým překvapením. Jelikož je ale Lenka vyhlášenou kuchařkou, nenechala se zaskočit a pohostila Bartleyho i se psem Milošem na výbornou. Však také za svůj výkon obdržela úctyhodných 9,7 bodu!

RECEPT PRO BLÍŽE NESPECIFIKOVANÝ POČET OSOB:

Ingredience: rajčata, hodně cibule, kousek slaniny, pepř, sůl, koření dle chuti, lilek, sojová omáčka, olivový olej a 2 mozzarely.

Nejprve lilek nakrájíme na silnější kolečka (1 - 1,5 cm), pokapeme jej sojovou omáčkou a olivovým olejem a ugrilujeme v troubě. Cibuli, rajčata a slaninku pokrájíme na drobné kostičky a vše zprudka ohřejeme.

Navrch položíme grilovaný lilek, na ni položíme nakrájenou mozzarellu. V troubě zapékáme asi 20 minut.

JAK BYDLÍ LENKA LOUBALOVÁ
A JAK POHOSTILA BARTLEYHO MCCORMICKA?
Podívejte se na pořad Protřeno, který bude
na serveru YouTube ve čtvrtek 13. listopadu!
http://www.youtube.com/playlist?list=PLaNEA-yOHA1x0blpbjZnWkgLbez_XTb2

Klicperovo vánoční předplatné

**PŘEMÝŠLÍTE, CO DÁT VAŠIM
BLÍZKÝM K VÁNOCŮM?**

Připravili jsme pro vás speciální dárkové
KLICPEROVO VÁNOČNÍ PŘEDPLATNÉ – skupina K.

Pevný zasedací pořádek, pohyblivý hrací den,
začátky v 19 hodin.

Tři tituly:

MARILYN (Překrásné děcko)

JEDLÍCI ČOKOLÁDY

VELKÁ MOŘSKÁ VÍLA (Jedlíci čokolády po deseti letech)

Cena: 630,- Kč

Věnujte divadelní zážitky pod stromeček!

Kromě **KLICPEROVA VÁNOČNÍHO PŘEDPLATNÉHO** nabízíme i oblíbené:

KUPONOVÉ PŘEDPLATNÉ

Šest kuponů na výměnu za vstupenky na představení z repertoáru Klicperova divadla s výjimkou premiér.

Cena 1290,- Kč.

DÁRKOVÝ POUKAZ

Poukaz na výměnu za vstupenky pro dvě osoby na jedno představení.

Cena 500,- Kč.

**DĚKUJEME NAŠIM
SPONZORŮM A PARTNERŮM**

MINISTERSTVO
KULTURY

HRADEC KRÁLOVÉ

CALENDARIUM
REGINA

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

SKUPINA ČEZ